

skal til at lave SE-numrene om til CVR-numre, det kan vi ikke se ét eneste sagligt argument for. Og indtil vi får bare en antydning af et sagligt argument, forholder vi os negativt til forslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det er hr. Bjørn Elmquists bemærkninger, der kalder mig på talerstolen igen. For jeg sagde i min ordførertale, at det var fint, at de offentlige myndigheder nu skal henvende sig til Det Centrale Virksomhedsregister, når de skal have oplysninger, som findes i registeret, frem for som nu, hvor virksomhederne skal aflevere de samme oplysninger flere gange. Og dertil sagde hr. Bjørn Elmquist, at det, jeg havde nævnt, ikke var tilfældet endnu; så langt nåede man jo ikke med det her lovforslag, men regeringspartierne arbejdede videre på at forfølge det mål.

Og så vil jeg gerne spørge om, hvad man så skal forstå ved det. For hvis man læser lovforslaget, som vi her behandler, så står der helt udtrykkeligt i bemærkningerne:

»Med henblik på at lette de administrative byrder for såvel det offentlige som virksomhederne pålægges offentlige virksomheder og institutioner en pligt til at benytte CVR's grunddata til førelse af egne registre i stedet for at indhente oplysningerne direkte hos virksomhederne.«

Og i fremsættelsestalen siger økonomiministeren også:

»For virksomhederne vil gevinsten bestå i en lavere indberetningsbelastning, idet registeret forudsættes at sikre imod indsamling af de samme grundoplysninger mere end én gang.«

Det er helt tydeligt, at med de bemærkninger, der er kommet, og med fremsættelsestalen, så opfatter vi det, vi nu er med til at sige ja til, som en sikring mod, at virksomhederne kommer til at indberette de samme data flere gange til forskellige myndigheder, og som en pligt for de offentlige myndigheder til at sørge for at skaffe sig dem inden for det offentlige system i stedet for igen at gå til virksomhederne for at få de oplysninger, som allerede er afgivet én gang.

For os er det da en af forudsætningerne for at være positive over for lovforslaget, og hvis regeringspartierne nu siger, at det er ikke det, der er tilfældet alligevel, men at man arbejder videre med den positive tanke, så synes jeg da, at vi skal have det frem her under debatten, om det er det, der er sagen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg mener, vi taler om to forskellige ting, og hvis jeg har bidraget til at øge forvirringen, så beder jeg om forståelse herfor; det var ikke tilsigtet.

Men det er rigtigt, at der sker en voldsom forenkling herved, men vi kommer ikke i den situation, at man i enhver henseende kan nøjes med denne ene kontakt til det offentlige. Der vil stadig væk være moms, og der vil være skat osv. osv. Så altså undskyld, hvis jeg har bidraget til forvirringen, men det var det, jeg ville have sagt med min bemærkning før.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte det her forslag. Man kunne i virkeligheden undre sig over, at det først kommer nu, og at så fornuftig en sag som at lave et enkelt nummer til en enkelt virksomhed ikke har været gennemført for mange år siden.

Ud over forenkling og dermed lettelse for myndigheder og virksomheder vil sådan en central registrering jo kunne give offentligheden nemmere adgang til oplysninger og til at kunne gennemføre undersøgelser af virksomheder. Og i den forbindelse vil vi for vores vedkommende sige, at det kunne overvejes, om ikke flere oplysninger kunne blive tilgængelige i det centrale register, altså f.eks. offentligt tilgængelige oplysninger om regnskaber kunne måske også indgå i det her centrale register, så man kun skulle spørge ét sted. Altså lige så vel som man kun skal indberette én gang, kunne det også være en fin ting, at man kun behøver at spørge ét sted, når man er borger og ønsker oplysninger.

Jeg kan sige ud fra egen virksomhed her i forbindelse med selskabstømmersagen, at det er altså i dag unødigt besværligt, når man vil søge oplysninger om virksomheder. Har man f.eks. et SE-nummer, så er det i praksis næsten umuligt at finde ud af, hvad selskabet hedder, hvem der ejer det, hvilket A/S-nummer det har. Det er noget, man skal betale sig til i dyre domme. Hvis man ønsker at få f.eks. en bruttoliste på 1.600 selskabstømte selskaber oversat til, hvad de hedder i dansk tale, så er det noget, man er nødt til at købe hos et privat bureau, og derudover er det videre arbejde med de oplysninger meget besværliggjort.

Vi er sikre på, at det her register, hvor der er ét nummer i stedet for en hel stribe forskellige, vil give bedre mulighed både for at lave de